

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 25297/2024
22.01.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Зорице Булајић и Ирене Вуковић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Небојша Пелагић, адвокат из ..., против туженог Града Новог Сада, кога заступа Правобранилаштво Града Новог Сада, ради исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2646/24 од 02.10.2024. године, у седници одржаној 22.01.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2646/24 од 02.10.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2646/24 од 02.10.2024. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 2646/24 од 02.10.2024. године, одбијена је жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Новом Саду П 5972/23 од 04.06.2024. године у делу којим је тужени обавезан да тужиоцу исплати 1.056.437,00 динара са законском затезном каматом од 04.06.2024. године до исплате и да му надокнади трошкове парничног поступка од 208.664,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате, те утврђено да је тужени стекао право јавне својине у целости на парцели број .. КО Нови Сад 3, површине 82 м² и тужилац обавезе да трпи да се тужени са овим правом упише код надлежне Службе за катастар непокретности након правноснажности пресуде. Одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је, с позивом на члан 404. ЗПП, благовремено изјавио ревизију, из свих законом предвиђених разлога.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана,

ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

О праву на новчану накнаду у висини тржишне вредности непокретности, која је фактички приведена планираној намени јавне површине одлучено је у складу са општеусвојеном праксом Врховног суда, везаном за право на неометано уживање имовине гарантованог чланом 58. Устава Републике Србије. Имајући у виду чињеничне и правне разлоге на којима је заснована побијана пресуда, Врховни суд налази да у конкретном случају не постоје околности које би упућивале на потребу одлучивања о изјављеној ревизији, па је одлука у ставу првом изреке донета на основу члана 404. став 2. ЗПП.

Врховни суд је испитао изјављену ревизију као редовну у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП и утврдио да је ревизија недозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради исплате и утврђења јавне својине поднета је 19.07.2023. године, вредност предмета спора је 1.056.437,00 динара и не прелази законом предвиђени цензус који омогућује изјављивање ревизије.

Из наведених разлога, на основу члана 413. ЗПП, одлучено је у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Јелица Бојанић Керкез,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**